

[Poulsgaard]

Billetpriserne kan i allerhøjeste grad drøftes. Det er simpelt hen en skandale, at man kan gå i Det kgl. Teater for 3 kr. i dag. Det er det, som 6–7 cigaretter koster. Vi har i fattigdom drevet det vidt, hvis ikke vi har råd til at give mere end 3 kr. for at gå i Det kgl. Teater. Der var jo nok en mulighed, man i allerhøjeste grad kunne drøfte. Vi kunne måske også begynde at drøfte, om det var rimeligt med alle disse gratister, der render ud og ind af Det kgl. Teater.

Jeg vil sige til hr. Poul Schlüter: er det ikke også kultur, alle de frivillige idrætsaktiviteter og dilettantkomedier, og hvad vi har? Er det ikke kultur, når Ole Olsen kører speedway eller man går til travsport eller fodbold, eller hvad man gør?

Jeg vil sige til hr. Poul Schlüter, at jeg helt tilfældigt – nej, det var ikke helt tilfældigt, det sker somme tider, at jeg tager en bog og læser lidt, når jeg har tid. Der kom jeg til at se, jeg tror, det var »Set og Sket«. Nu må hr. Poul Schlüter undskylde, hvis jeg tager fejl af årstallet, men jeg mener, det var 1973. Der erindrer jeg, at det konservative folkeparti har fremsat besparelsesforslag – jeg tror, det var i milliardklassen – på kulturområdet. Det var dengang, den folkelige bevægelse fremskridtspartiet opstod. Da var de konservative klar over, at der var noget, der var galt. Jeg er som sagt ikke helt sikker på årstallet, men 1973 eller 1974 var det i hvert fald.

Ja men i hvert fald må jeg da konstatere, at jeg har ingen grund til at takke for overvældende tilslutning til min dagsorden. Men jeg har grund til at håbe på, at fornuften vil sejre, om ikke herinde, så ude i befolkningen.

Mette Madsen (V):

Fru Grethe Fenger Møller sluttede sit indlæg heroppe med at tale om, at venstre og socialdemokratiet ikke gad diskutere Det kgl. Teater. Fru Grethe Fenger Møller ved jo godt, at det ikke passer. Vi har sagt, at denne debat er kommet i utide, netop fordi vi ved for lidt, fordi vi har sat en masse undersøgelser i gang og der netop sidder alle de fagfolk og eksperter, som ministeren før nævnte.

Fru Grethe Fenger Møller sagde også, at et nyt hus et andet sted ville gøre, at fordelene var indlysende, og sagde, at det ikke var rigtigt, at en ombygning og en nybygning som den, man arbejder med forslag til i øje-

blikket, ville give den rationalisering, man håbede. Er det ikke at være lidt skråsikker? Hvordan ved fru Grethe Fenger Møller det i dag? Det ville jeg ikke turde sige. Jeg har ønsket at vente, til alle ekspertgrupper havde fortalt os, hvad de mente om disse ting.

Fru Grethe Philip anbefalede fru Grethe Fenger Møller at konsultere de finanskyndige medlemmer af det konservative folkeparti. Jeg ville også have anbefalet fru Grethe Fenger Møller og også hr. Poul Schlüter at konsultere de konservatives medlem af tilsynsrådet, det mangeårige, flittige og interesserede medlem fru Gerda Møller. Så kunne f. eks. hr. Poul Schlüter have undgået nogle fejl i sin artikel i Berlingske Tidende, og det er egentlig synd, for jeg tvivler slet ikke på, at hr. Poul Schlüter virkelig har skrevet den artikel ud fra en dyb kærlighed til teatret og dets fremtid. Men det er en bjørnetjeneste at gøre teatret at søsætte en myte som, at »Par-sifal« kun har været opført 6 gange og har kostet mange millioner kroner at sætte i scene. Jeg vil tro, at fru Gerda Møller kunne have givet hr. Poul Schlüter de rigtige tal.

Jeg er enig med fru Birte Weiss i, at der er store vanskeligheder på teatret, at lokaleforholdene er fortvivlende, og jeg er meget enig med fru Birte Weiss i, at dette teater ikke kan klare flere nedskæringer.

Hr. Poulsgaard har stillet et dagsordensforslag, som vi naturligvis vil stemme imod.

Hr. Poulsgaard sagde, at det stod jo ingen steder, hvad det ville koste at bygge et nyt hus. Jo, jeg kan sige til hr. Poulsgaard, at der står i aktstykket, at udgangspunktet for konkurrencen og ombygningen er rationaliseringsudvalgets beregninger, som er på ca. 250 mill. kr. Det er ikke 250 mill. kr. for et nyt hus, men det er alt inklusive, også ombygningen af Gl. Scene, der, sidste gang jeg så beregningerne over det, var anslået til at koste mellem 110 mill. kr. og 120 mill. kr.

Så sagde hr. Poulsgaard det, som han sædvanligvis siger fra denne talerstol, at det var kun for at gavne overklassen, at vi gav tilskud til teaterbilletter. Der kan jeg også sige til hr. Poulsgaard endnu en gang, at det er jo netop, for at alle i dette land, selv de allerlavest lønnede og de mindst bemidlede, skal have råd til at gå i teatret og få en teateroplevelse, at vi i dette hus og dette ting igennem årene er gået ind for at hjælpe til med at gøre teaterbilletter billigere.